

Ἴπι δὲ ὁ ἐξ αὐτῆς πεπονισμένος, οὐκέτούτος - A Item author ille præmiorum tale suis ho-

minibus certamen proponere noluit, unde inimicitia, seditionesque maximæ ex-

orirentur: homines enim cum in te su-

corporis aliqua improbantur, non mole-

stè omnino ferunt, neque iis infestī red-

duntur, qui ita iudicant: at si stolidores

iudicati sunt, iudicibus admodum ipsis

succent, ætque vehementissime fe-

runt: quz quidem res seditionis, & stolida

est. Adhuc præmium præstantius esse suo

certamine decet. Itaque certaminum gy-

mniorum præmium optatus est, & præ-

stantius, quam ipsa concertatio est. Pru-

dentia verò quodnam præmium præstan-

tius esse possit? 12. Cur homo maximè

aliud intelligat, aliud faciat? An quia con-

tritorum eadem scientia est. An quia

mentis officium plura contingit, appeti-

tus in vnum tantummodo proficit. Atqui

homo mente magna ex parte viuit, & ra-

tione, bestiæ appetitu, ira, cupiditatèque

ducuntur. 13. Cur nonnulli pecunias ac-

quirere, non impendere consueverunt?

Vtrum quodd suis moribus viuunt: an ob-

lectamine, quod in spe positum est, alli-

ciantur. 14. Quam ob causam qui graui-

ter, & suavissime dormiunt, nihil som-

niant? An quia & sensus, & intelligentia

hominis tunc suo fungi officio potest, cum

animus tranquillatur, & requiescit: qua-

quidem requie, vel ipsa sciendi ratio con-

stare videtur, quippe quz animum sifstat,

atque ex temeraria agitatione in tranqui-

litatem adducat. Cum enim animus mo-

uetur, vagaturque, fieri non potest, vt ali-

iquid vel sentiatur, vel intelligatur. Ex quo

fit etiam, vt amentes sint pueri, & ebrij, &

insani. Facit etenim calor, qui nimius in

his est, vt motu plurimo, vehementissimè

que inquietentur: quo motu desidente,

prudentiores esse incipiunt. Cum enim

vis illa intelligendi sedata est, facilius si-

stutur, rerumque rationibus adsistit. Et

quidem qui inter dormendum som-

niant, non alia de causa videre sibi illa vi-

dentur, quam intelligentia constante, re-

quiescetque: quod quidem somno con-

tingit leuiori. Iactatur enim animus no-

ster maximè in somnis, calore scilicet,

qui vndique in partem se colligit interio-

rem: atque ita efficitur, vt plurima, ve-

hementissimæque illa obstante iactatione,

nullum interuenire somnium possit. Nec

pütandum, vt animus tum conquiescat, &

per se maximè sit, cum nullum somnium

trahitur, vt multitudinis opinio est. Sed

contraria omnino incidit, vt qui in moro

plurimo est, nec paulisper quiescit, hic intelligere nequeat.